

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

53. An Clericus qui lapsus est in hæresim, possit exercere susceptos Ordines? Et notatur quem ob suspicionem hæresis ex qua consurgit infamia, irregularem fieri. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. res. 38.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

hereticos formaliter, seu vt tales, ita vt per hoc foveantur in heresi, secus autem si ob amicitiam, parentelam, &c.

RESOL. LIII.

An Clericus, qui lapsus est in heresim, possit exercere susceptos Ordines?
Et notatur, quem ob suspicionem heresis ex qua consurgit infamia, irregularem fieri. Ex p. 4. tract. 4. & Misc. Refol. 8.

Negativè respondet Bonacina de censur. disp. 7. quest. 3. punct. 7. num. 6. ubi multos alios citat. Ratio est, quia irregularis non solum non potest promoveri, sed nec etiam Ordines exercere ante obitament legitimam dispensationem irregularitatis.

1. Sed post pœnitentiam, & abjuratorem probabiliter puto posse susceptos Ordines exercere. Ita Sayrus de censur. libro 7. cap. 12. numero 16. Avila de cens. part. 7. disp. 4. dub. 2. & alii, ex c. saluberrimum. 1. quest. 3.

3. Notandum est etiam hic obiter quem ob suspicionem heresis ex qua consurgit infamia, irregularem fieri; sed, vt observat Bonacina ubi supra numero 4. ex Diaz, & Suarez hoc intelligitur, quamdiu suspectus manet, seu donec non purgaverit suspicionem.

RESOL. LIV.

An Episcopus possit ordinare, & dimissorias concedere filio alicujus satellitis, vel publicæ meretricis?

Et laudè de irregularitate ex infamia.

Et supponitur satellites esse irregulares.

Et quid, si supradicta meretrix fuerit conjugata?

Et quid de filio carnificis?

Idem dicendum est de filiis, quorum Patres fuerunt publicè flagellis cæsi.

Et an damnati ad trirèmes sint irregulares?

Et quid de eorum filiis?

Et an Histriones, & officium carnificum, macelliariorum, lictorum, & similia sint Officia infamis conditionis.

& nota, & ex eo sint irregulares?

Et an infamis in uno loco remaneat infamis in alio loco, ita vt non possit recipere ordines in ullo loco?

Et notatur infamiam juris incurri dupliciter, primo per sententiam iudicis definitivam; secundo per quadam crimina, quibus statuto juris annexa est infamia; huiusmodi sunt perjurium in iudicio, simonia, sodomitia, improbum fœnus; id est ubi usura usurarum exiguntur, sacrilegium, duellum, crimen læsæ Majestatis, heresi, fautor, & receptor Hæreticorum, & alia crimina notoria.

Et an per adulterium incuratur irregularitas, vel tantum suspensio, &c.

Et tandem queritur, quomodo infamia auferri vel dispensari possit? Ex part. 10. tractat. 11. & Misc. 1. Refol. 26.

Quod primum, suppono Satellites esse irregulares; hoc tamen non obstante, eorum, filios non esse infames, nec irregulares: & ideo posse Ordinibus initiari tradunt communiter Doctores, & ita docet Marchinus, de Sac. Ord. tr. 1. part. 10. cap. 4. Suarez de Censur. disp. 48. sect. 3. n. 3. Palaus, rom. 6. di-

Tom. V.

sp. 6. punct. 20. n. 5. Bonacina, de Sacram. disp. 7. q. 3. punct. 2. numer. 12. Reginaldus rom. 2. lib. 3. c. 12. art. 2. cap. 15. n. 198. Filiuc. rom. 1. tr. 19. c. 8. n. 230. Megala ubi infra num. 158. Majolus de irregul. lib. 3. cap. 1. n. 7. & alii. Et ratio est quia ignobilitas, & vilitas parentum non nocet filiis, quin ad Ordines & quascunque Ecclesiasticas dignitates promoveri possint, si ipsi laudabiliter vivant; ut notat Glossa in c. Quoniam vetusto 24. quest. 1. verb. Invidia: & infamia juris non incurritur, nisi sit in jure exprella: sed contra filios satellitum, nulla juris infamia, in jure lata invenitur; vt habetur contra filium, & nepotes parentum violentas manus in Cardinales injicientium, ex cap. Felicis in 6. & contra filios proditorum crimen læsæ Majestatis committentium, ex leg. Quisquis, §. Filii, Cod. Ad leg. Jul. & in aliis similibus casibus in iure, expressis. Ergo, &c. Et ita nostram sententiam, præter Doctores citatos, tenet Cornejo, in 3. part. D. Thomæ, tract. 5. de irregul. cap. 8. dub. unico quest. 3. ubi sic ait: Quæres an hæc irregularitas incuratur ex infamia inculpabili, vt ex vili conditione officii, aut personæ? Respondeo affirmativè; ubi duo observanda sunt. Primum est nullum Officium quamvis vile, & abjectum, inducere irregularitatem, nisi vel aliquo jure civili, aut Canonico constet inducere infamiam, vel tale sit, vt sine peccato mortali exerceri nequeat: quia tunc ratione talis peccati, inducet infamiam facti. Secundum est, infamiam, & irregularitatem harum vilium personarum ratione officii non transire in filios: Ita ille.

2. Sed quid dicendum de filio meretricis an possit ab Episcopo promoveri ad Ordines? Et negativè respondet Sayrus, de censur. lib. 7. cap. 11. num. 8. Sed cum ipse hanc sententiam, ait Megala in 3. lib. 7. c. 1. quest. 8. num. 156. nullo jure probet, & infamia juris non contrahatur sine jure hoc determinante; existimo hoc dictum non esse admittendum, nisi invento jure hoc affirmante: quod Ego summa diligentia quæsi, & invenire illud non potui; sed potius inveniri contrarium. Hæc Megala. Verum sententiam Sayri tenet Cornejo supra, quest. 2. licet meretrix publica fuerit conjugata: ideo tu cogita: sicuti, & de filio carnificis, vulgò dicto, il boia: nam licet hujus officium sit vilissimum, & ipse non solum, quia vindictam sanguinis exerceat, sed etiam quia infamis est irregularitatem contrahat; vt per text. Glossæ & Doctores in Clement. 1. dixit Majolus de irregul. lib. 1. c. 1. n. 5. vers. Inter hos: ubi addit hoc etiam procedere in eo, qui semel tantum tale officium exerceat, etiam si coactè hoc fecerit: tamen ejus filios, non contrahere dictam infamiam, & irregularitatem quoad Ordines, diceret Megala ex rationibus superius adductis, quæ militat etiam in filiis carnificum; & quia talis infamia contra eorum filios non invenitur in jure exprella. Vnde Palaus, ubi infra num. 5. asserit, filium carnificis non esse infamem, neque irregularem. Idem dicendum videtur de filiis, quorum patres fuerunt publicè flagellis cæsi: nam licet isti sint infames ex Cornejo, Marchino, & aliis, tamen ex rationibus superius dictis videtur dicendum, quod eorum infamia non transfertur in filios, ita vt arceantur ab Ordinibus. Et licet ego olim docuerim damnatos ad trirèmes non esse irregulares; modo existimo cum Thesaurio in praxi part. 1. capite 33. Si fuerint ad trirèmes damnati ex causa famosa; dictam penam inducere infamiam, & irregularitatem: non videtur tamen dicendum eorum filios dictam infamiam contrahere, vt non possint Ordinibus initiari: & hoc ex rationibus adductis.

3. Et tandem pro coronide hujus resolutionis, non deferam hic apponere opinionem dicti Castri Palai,

Docuit in
resol. quæ
nunc hanc
sequetur.

V

Palai,